

risk Vaabensamling samlede og sammenblandede. Tværtimod, det er meget uhenigtsmæssigt. Intetsteds vil man finde en skønnere Indramning for en skøn Samling, end om vi henlægge vor meget smukke historiske Vaabensamling fra København til Kronborg. Det har ogsaa den Fordel, at der til Dels kan være et Friluftsmuseum, idet der i de gamle, forældede Fæstningsværker kan anbringes gamle Kanoner; vi ville da i det hele faa en Seværdighed af Rang som ingen anden i Danmark. Og Slottet vil da være befriet for Brandfaren, saa vidt ske kan. Jeg henstiller det til den høje Regering og til det Finansudvalg, der maatte blive nedsat.

Der var i forrige Samling et Par Lovforanstaltninger, som jeg søgte at faa frem, og som jeg ogsaa her vil tillade mig at gøre en Henstilling om til den højtærede Indenrigsminister. Der er først Spørgsmaalet om flyttedes Valgret. Vi have i Dag hørt, at Regeringen vil fremkomme med et Forslag om Valgkredsens Ordning. Det er fuldstændigt i sin Orden, og det er paatrængende. Men det andet er i Virkeligheden nok saa paatrængende, og en Mængde Smaafolk har navnlig Interesse deri. Jeg tillod mig i forrige Samling sammen med nogle Meningsfæller at bringe denne Sag frem. Den daværende Indenrigsminister sagde da, at der maatte indhentes en Række Oplysninger, og han forbeholdt sig at komme med Forslag derom. Oplysninger have vi ikke set, og Forslaget er ikke fremkommet. Jeg vilde meget ønske, at den nuværende højtærede Indenrigsminister vilde tage den — jeg tror ikke vanskelige — Opgave frem. Jeg tror, den kan løses i det Spor, der er anvist ved det tidligere Forslag, og ønsker derfor, at den højtærede Minister vil fremkomme med Forslag derom i denne Samling. — Naar dette Spørgsmaal af nogle er sat i Forbindelse med Spørgsmaalet om Sømænds Valgret, er det ikke ganske med Rette. Man skal ikke opsætte det ene for at naa det andet. Spørgsmaalet om Sømænds Valgret kan nemlig ikke løses uden en Grundlovændring. I forrige Samling fremsattes der fra Højre Forslag om Sømænds Udøvelse af Valgret, men, skønt det ikke udtrykkeligt blev sagt af Forslagsstilleren, forudsatte det ligefrem en Grundlovændring. Det kunde ikke gennemføres uden en saadan. Spørgsmaalet om de flyttede Vælgeres Valgret lader sig derimod meget let gennemføre ved en almin-

delig Lov. Jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Minister at tage denne Sag i sin Haand og fremsætte Forslag derom.

Af det, som den højtærede Konseilspræsident fremsatte i sin Programtale, var der noget, som jeg ganske specielt hørte paa med Interesse — den hele Tale fortjente jo i øvrigt i høj Grad Interesse — nemlig Danmarks Arbejde for Foranstaltninger, sigtende til at sætte Retsafgørelser i Stedet for Magtsafgørelser, det vil altsaa særlig sige at faa Voldgiftstraktater afsluttede med saa mange Lande som muligt og ogsaa fremme denne Sag blandt andre Nationer. Den saakaldte interparlamentariske Union har jo i saa Henseende allerede en ret god Fortid at se tilbage paa. Den har i Virkeligheden udrettet en Del her; den har givet Stødet til nogle af de Fremskridt, der ere gjorte paa Haagerkonferencerne, og den har givet Stødet til Voldgiftstraktater, som ere afsluttede mellem Nationerne. Vi have den Glæde her i den danske interparlamentariske Gruppe at have den højtærede Konseilspræsident som Formand. Jeg haaber, han vil anse det for foreneligt med sin nuværende Stilling at vedblive dermed. Det ved jeg nu ikke; men for at nævne et Eksempel paa det samme fra andre Lande, saa er en meget fremragende Deltager i denne Bevægelse, nemlig Grev Apponyi, efter at han er bleven Minister i Ungarn, vedbleven med at være den ledende for Virksomheden i den interparlamentariske Union paa Ungarns Vegne. Jeg ser derfor ikke, der kan være noget til Hinder for, at den højtærede Konseilspræsident vedbliver at være vor Formand; det maa imidlertid bero paa hans egne Betragtninger. Jeg vil gerne bringe i Erindring, at i det sidste Aar har den interparlamentariske Union omorganiseret sig. Hidtil havde den ikke haft Bidrag fra nogen Stat undtagen den norske. Norge har givet den 500 Kr., men ingen anden Stat har givet noget direkte Bidrag. Nu har Unionen omorganiseret sig med en lønnet Generalsekretær og et Personale, som kan udfolde en større Virksomhed end tidligere. Dertil kræves Pengemidler, og der er ad privat Vej tilvejebragt det fornødne til at dække de tilgaaende Udgifter i de nærmeste Aar. Men medens denne private Dækning sker, er det Bestræbelsen i de forskellige Stater at faa Tilsagn om Bidrag fra Regeringer og Rigsdage. Der er allerede kommet et Tilsagn, nemlig fra den engelske Finans-